

УКРАЇНСЬКИЙ Місіонер

MISSIONARIO UCRAINO NO BRASIL

Число 7

ЛИПЕНЬ

1981

УКРАЇНСЬКИЙ МІСІОНАР У
БРАЗИЛІЇ

Релігійний місячник для українців
католиків

Виходить 1-го кожного місяця. Ви-
дають ОО Василіяни Прудентопіль

Річна передплата на 1981-ий рік

У Бразилії кр. 150,00

«MISSIONARIO UCRAINO NO
BRASIL»

Periódico religioso para os ucrainos
católicos

Redigido pelos Padres da Ordem de
São Basílio Magno

84.400 Prudentópolis — Paraná

(Suplemento do «Précia»)

ASSINATURA ANUAL

No Brasil Cr\$ 150,00

ЩОДЕННА МОЛИТВА АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ
НА СЕРПЕНЬ

Божественне Серце Ісуса! Жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, праці й терпіння сьогоднішнього дня й цілого свого життя як винагороду за всі гріхи. Лучу їх з тими наміреннями, в яких Ти сам жертвував за нас на хресті й щоденно жертвуєшся на престолах усього світу; особливо жертвую їх Тобі в наміреннях Апостольства Молитви.

ЩОБ ЗГОДА МІЖ ВІРОЮ І ЖИТТЯМ У ВІРУЮЧИХ, БУЛА
УСПІШНИМ СВІДОЦТВОМ ДЛЯ НЕВІРУЮЧИХ

Пресв. Ісусове Серце, нехай прийде Твоє царство!
Божественне Серце Ісуса, дай Церквам одність!

Свята Евдокіє, молися за нас!

Спасителю світу, спаси Україну.

1 раз Отче наш, 10 Богородице Діво і Слава Отцю.

+ ІВАН КОМАР

Упокоївся в Бозі дня 24 мая 1981 року бл. п. Іван Комар в колонії Консуль Поль Син Томаша і Анни Комар, був неодружений, перед смертю був слабий через 12 днів і родина Богдановичів його доглядала.

Перед смертю прийняв останні святі Тайни з рук Впр. о. Віта Слободзяна, а похоронив Впр. о. Василь Зінько, ЧСВВ.

Родина щиро дякує Впр. о. Вітові і Василеві за духовну обслугу і також подяка для всіх людей що взяли участь у похороні і за відвідин в часі недуги.

Вічна йому пам'ять!

(Подав Михайло Богданович)

Христос був на горі

У серпні святкуємо Преображення Господа нашого Ісуса Христа й це свято пригадує нам чимало складників нашої віри.

1. — Христос не був лише звичайною людиною. Але той Син Чоловічий, був і є Сином Божим. Тим то Він міг сам від себе цю славу показати учням та апостолам, що вони аж у захват попали та й рекли устами св. Петра, що їм добре тут бути.

2. — Прийде мука гірка на Господа, але Він має славу в Бога вже наперед і рубчик тої слави узріли апостоли, щоб у свій час не знеохотилися, але бадьорилися. Хто ж може щось проти Бога Господа?

3. — Тіло християнина в новім житті переміниться і стане світле та красне і будемо розкошувати неземною славою, що не лише Петро, але всі ми закличемо: добре нам тут бути.

4. — Христос нині є постійно у тій славі та й на нас чекає. Тим то ідімо вузькою дорогою, бо нею мало ходить, але ця дорога, хоч через Голгофту часто, веде на Тавор до слави і честі вічної.

5. — Спаса це день коли святять овочі та й інші плоди землі. І добре роблять наші вірні. Все, що Бог дає, воно вартує щоб представити його Господеві. До того ж, святячи овочі і плоди, ми признаємо, що їх від Бога отримуємо і тим заслугуємо на новіші та й рясніші подарунки.

6. — Свячені овочі нам пригадують, що не лише маємо приносити матеріальні плоди перед лице Господнє, але й самі збираймо пильно добрі вчинки, плоди покаяння та й терпеливості, щоб їх принести в те місце, де нам уже навсе буде добре — до вічності, перед престол Господній, перед трон Ісуса і Марії.

В. Буженко

Загальне намірення на серпень 81:

Щоб згода між вірою і життям у віруючих, була успішним сві- доцтвом для невіруючих

(Поблагословення Святим Отцем)

Це намірення нам пригадує слова Христові: “Не кожний хто промовляє до мене: Господи, Господи! — ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю мого Отця, що на небі” (Матей 7,21)

БОГ ВІД НАС ВИМАГАЄ ОДНОЗГІДНОСТІ

Чесність людини на тім полягає, що вона як думає і говорить, так і в житті поступає. Іншими словами: можемо уважати за порядного чоловіка такого, якого слова годяться з його ділами. От хтось каже, що добре є молитись і до церкви ходити. І коли він ходить до неї та й молиться, той є чесний і порядний.

Щоб нас нагородити небом, то за повищими словами Ісуса Христа, треба робити так, як ми віримо. Знаємо, що є Господь на небі і до Нього ми звертаємося, то теж і наше життя має йти по плянах, які нам намітив Бог, тобто за Божими заповідями.

МАЄМО ОБОВ'ЯЗКИ ЗГЛЯДОМ БЛИЖНІХ

Бог вимагає від нас любови до себе і то в найвищій ступені, але ще й додає, що треба нам любити наших ближніх, як ми самі себе кохаємо.

Отож наші ближні не лише чекають від нас гарних прихильних слів чи й похвал; вони вимагають за Божим правом і добрих діл для себе.

Багато значить добре слово, але більше варта зробити ділом добро. От хтось хворий і ми йому словами співчуваємо. Це вже добре, але куди краще буде, коли ми такого візьмемо і завеземо до лікарні чи й заплатимо лікарю або й купимо ліки. Це вже досконала любов ближнього.

СУМНА ДІЙСНІСТЬ

Ми пригадали на думку і вимогу Євангелії. Та коли диви-

тися на життя поодиноких християн, то нероз сумно стає на серці. От каже чоловік, що він християнин. Що там християнин. Він себе вважає за стовідсоткового католика. І це заявляє торжественно священикові. Та на запит: чи він ходить щонеділі до церкви? відповідає, що не знав навіть, що то треба бути на Службі Божій щонеділі.

Вже погани гіршилися і нероз закидали християнам, що вони мають дуже гарну науку, але в житті її не показують, а лише на словах. Недаром у нас є приказка: кум красно говорять, тільки кривий писок мають. І такий кривий писок нині має чимало християн. На слова то вони багаті, а на діла то мізерні вони! Коли слова ідуть у них напрова, то діла пруться цілком наліво і заперечують те, що устами визнають.

СВІДОЦТВО ВІРИ

Христос виразно вимагає, щоб ми признавалися до Нього в тім житті, бо інакше Він не буде знати такого соромливого у другім житті. Маємо нашу віру показати людям. Це не треба робити, щоб лише люди виділи, отак для пропаганди, але треба ради Христа дати до відома людям, що ми до Нього належимо і ми є Його наслідством — власністю, як про це згадує Служба Божа.

ОКРЕМИЙ ОБОВ'ЯЗОК ЗГЛЯДОМ ТИХ, ЩО НЕ ВІРЯТЬ

Коли нині є багато християн, що не в'яжуть щільно своєї віри зі своїм життям, то ще більше знаходимо людей, що не вірять. Багато в наших часах є безвірків і маловірків.

А їх ми маємо з огляду на любов ближнього навернути. Та навернення словами мало переконує: Люди хочуть видіти щось конкретного, дійсного і справді переконуючого. А це віра злучена з ділами. Вона найсильніше переконує їх. І тому хай залишаться нам у серці це корисне і таке потрібне нині намірнення. Жиймо за нашою вірою. Хай не так слова, як самі діла говорять усім, а тим більше людям без віри: треба покаятися і вірити в євангелію і так стати навіки щасливими у небі, у вічності!

о. В. Зінько cscv

ДРУКАРСТВО ВОЛИНИ

На Волині між роками 1578-1978 появилось друком аж 430 книжок та й уже минуло чотириста літ від появи в цій українській волості першої друкованої книжки. Про це написав д-р Максим Бойко.

Місійне намірення на серпень 81:

Щоб віра в єдиного Бога збли- зила християн і музулман

Ми християни належимо до віри, що зветься повченому монотейстична. Значиться віримо, що є один Бог і всім управ-
ляє. Так голосить перша правда віри.

Монотейстами, що вірять в одного Бога, не є лише хрис-
тияни. Ними здавна є жидаї і музулмани.

Отож музулмани, що про них говорить це намірення, є теж
монотейстами, визнавцям одного Бога.

Музулмани чи інакше муслеми або магометани визнають
одного Бога. Їхня релігія зветься іслам. Це арабське слово і виз-
начає покiрність волі Божій.

Іслам з арабських країн, де повстав 622 року по Христі,
перенісся до інших країн Азії, як от Індії, Пакистану, Індонесії,
Філіппин. Зайшов і до північної Африки та й навіть до Євро-
пи. От Альбанія це музулманська країна і частинно рівнож Ю-
гославія. В Україні теж є музулманські громади. Не брак їх і у
Бразилії. От у Куритибі є їхня мечеть недалеко нашої церкви
на Мартін Афонсо.

Основником музулман був купець з міста Мекки Мухам-
мед, що його уважають за найвищого пророка. Головні правди
ісламу це:

1. — почитання одного Бога, що його звать Аллахом.

2. — Існує небо й пекло, але в дуже матеріалістичному
значенні. Тим признають воскресіння мертвих і ангелів та свя-
тих і суд Божий.

3. — Вірні зобов'язані ходили на прощу до Мекки та й
святкувати дні, звать Байрам і заховати піст — рамазан.

4. — Головна книга це коран, що містить приписи тої
віри і релігійного поступовання.

Нині Церква шукає порозуміння з іншими вірами, щоб
знайти те, що нас єднає і тим інші дійшли до повного пізнан-
ня Бога й спасення. Віра в одного Бога є якраз тим звеном, що
лучить і приводить до порозуміння християн з музулманами.

Сок.

XX

ПОЧЕСНИЙ ПЕРЕДПЛАТНИК МІСІОНАРЯ

Марселіно: п. Тадей Крефер за рік 1981 (200,00)

Наше серпнєве намірення на 81:

Щоб була співпраця українців по інших державах

Намірення має два елементи: перший, щоб українців з одної держави мали стосунки до українців поза границями свого краю і, другий, щоб у даній державі українці краще лунчилися та співпрацювали для добра свого народу.

У нас є здавна така неславна приказка: моя хата з краю, іншої не знаю. І це нажаль часто видиться у житті. Один одного не хоче знати і цілком ним не цікавиться. З того виходить відчуження та й велика шкода, бо в єдності сила, а порозбігання та самі нічого не вдіють. Каже нарід: один у полі не воїн!

Треба було б от у нас нав'язати кращі стосунки між українцями латинської Америки. Як мало є зустрічі та переклику між українцями в Аргентині, Парагваю чи й Уругваю з нашими у Бразилії. Бувають такі люди, що дивуються, що живуть українці навіть у Парагваю чи деінде. Живуть вони і в Венесуелі. Не бракує їх в Америці та Канаді.

Добре воно цікавитися нашими земляками в Європі та й Азії.

Як це зробити? На це є різні способи:

1. — старатися пізнати стан і минуле сусідів. Не всі були такі щасливі як наші земляки в Бразилії, що мали священичу обслугу таки від перших часів поселення. От наші в Аргентині чекали на це аж 12 літ. Так було в Мсіонесі, а по інших місцях, то ще куди довше начекалися доки там не прибув свій єрей.

2. — Треба переписуватися і подавати вістки одні про других. Вимінюватися наприклад пресою та книжками. От вийшла прекрасна читанка з букварем Марії Дейко. При кінці минулого року ми написали щоб прислали їх для семінарії св. Йосипа в Прудентополі. І видакництво "Свобода" вислало по 50 штук "Рідний край" та "Євшан зілля." За це хай буде щира подяка нашим землякам, які постаралися про це і нині наші учні мають солідні підручники рідної мови. Добре було б і приїхати одні до одних. Ще інші є засоби порозуміння та й одні одних повинні заохочувати краще служити своєму народову й культурі та її плекати усильно. Ми ж не самі, а нас багато й по многих краях!

В. Буженко

Заступниця на серпень:

Свята Євдокія

(Четвертого серпня)

Кожного дня є багато святих. Вони знаходяться і списку званім мартирологоні. Ось подамо святих з цього дня: Сім сплячих юнаків в Ефезі: Максиміліяна, Ямблика, Мартиніяна, Івана, Дионісія, Константина і Антоніна. Далі згадує список ще й св. Євдокію з Персії й святого Косми, священомученика з Айтолії.

Свята Євдокія була римлянкою. Її полонили і вона, як воєнна бранка, дісталася аж до Персії. Це нинішній Іран, де то верховодить аятоллах Хомейні та й примушує своїх противників каятись, як от Бачісадра та й інших.

Євдокія була добре обізнана зі святим Письмом і мала справді апостольську ревність. Вона ці дані використала та й навернула чимало перських жінок до Христової віри. Погани цим були дуже обурені та й розлючені взяли її на жорстокі муки. Врешті відрубали їй голову коло 362 року.

Слово Євдокія означає у грецькій мові шанована, що має добру славу. По слов'янськи Святослава. Євдокій було кілька та їх шановує Церква.

Життя цієї святої показує нам що вже тоді Церква цілком не боронила читати вірним святе Писання і Євдокія була добре з ним обізнана. Бо нині деякі іновірці закидають вселенським християнам що ніби Церква не допускає вірних до біблії.

Друга наука приходить з того, що Євдокія катехизувала і навертала своє оточення — жінок і цим є взором для наших теперішніх дівчат та жінок.

Сою.

ПОХОРОН ІВАСЮКА

На похороні вбитого советами українського композитора Володимира Івасюка в Львові 1979 року було двадцять тисяч людей і москалі на наважились розігнати цю маніфестацію.

НА ПРИОКРАСУ МІСІОНАРЯ

Ронкадор: п-і Емілія Сітко (100,00)

Кандідо де Абреу: П. Пригорій Гамрига (50,00)

З організаційного життя Апостольства Молитви

1. — У липні немає урочистих свят, а лише неділі. Єдине більше свято пророка Іллі переноситься на неділю. За те припадає чимало українських святих, як Антонія печерського, Ольги, Володимира Великого і Бориса та Гліба. Це властиво місяць українських святих. Помолімся на сходах за те, щоб Апостольська столиця вписала в лик святих митрополита Андрея Шептицького та й інших з нашого народу боговгодників.

2. — У липні бувають вакації і тому використаємо їх на навчання дітвори свого рідного та й катехизму. У Прудентополі цього року, як і попередніх, буде катехитичний курс і на цього повинні поїхати ті, що навчають по громадах катехизму, щоб це робити успішно та з користю.

3. — У вересні плянується знову велика проща на Ірасему, тому хай уже наперед наші люди збираються і готуються на неї. Дехто ще може рішитися чи їхати чи не їхати і аж в останній хвилині рішиться, коли вже нема місця. Усе наперед треба обдумати.

4. — У серпні припадає піст Спасівка та свята Преображення і Успення. На перше свято святять овочі, а в друге квіти.

5. — В останню неділю серпня ц. р. прудентопільська парафія влаштовує день покликань з фестивалом. Просимо усіх прудентопільців та й інших загостити на цей день.

6. — На Зелені свята Гварпауавська радіостанція подала з Прудентополя нашу Службу Божу. Це завдяки підприємству Сантана з нашого міста.

7. — 15-16 серпня буде велика festa і посвячення нашої Церкви в Пітанзі. Усі вірні хай візьмуть участь в цім торжестві.

ПРОСЯТЬ МОЛИТОВ

Лінія Іваї: Йоаким і Аделія Любачевські просять молитов за здоров'я дочки, яка хорує на бронхіт. Також просять Божого благословення і здоров'я для родини. (250,00)

АІНКАРІМ

“Тими днями Марія, зібравшись, пустилася швидко в дорогу гірську околицю, у місто Юди” Лука, 1,39

Коли ми хочемо так би мовити вичерпати географію життя Марії, то не можемо забути одного містечка, що зветься Аінкарім.

РОДИННЕ МІСТЕЧКО СВЯТОГО ІВАНА

Євангелист Лука якраз з того містечка починає оповідати свою Євангелію. Захарія та Єлисавета, праведні перед Богом та бездоганні виконавці заповідей і законів Господніх жили у цім малім містечку. Воно знаходиться на сім кілометрів на південний захід від Єрусалиму. Захарія коли мав почесну службу приносити кадило в святині, то йому з'явився ангел і звістив, що матиме сина, хоч ерей показав недовір'я і онімів аж доки не написав на табличці, що хай зветься “Іван”.

У нинішніх часах (Блаженніший Йосип Сліпий т. 5,177 сторінка) отак виглядає це містечко, що зветься гірський святий Іван.

Переїздили вони через місцевість Каріярім, де спочив найперше Мойсеїв Кивот завіта, що його пізніше переніс Давид до Єрусалиму на гору Сіон. На ліво звідси видно Емаус і проминули німецьку колонію. Тоді провідник голосно дає знати: Аінкарім. Всі звертають очі на сільце, що розсілося під горою; невеличне чепурне, хатка при хатці, з малими віконцями, без зелені, лише малі доріжки ділять густо збиті домівки.

Скільки треба було Марії, щоб дійти до того місця? Пише о. Річчіотті (Життя І. Христа стор. 245) що треба було йти три дні з караваном, тобто, їхати верблюдами, валкою спільно. З Назарету до Аінкаріму буде зі сто кілометрів. Назарет лежить на півночі коло Фенікії. До того ж дорога була для Марії важка, бо саме перейшла була пора дощів. Гірські стежки не є легкі до переходу, як знається з Італії. Правда, що Марія знала дорогу бодай до Єрусалиму, де напевне ходила зі своїми батьками на храм і тамки замолоду перебувала. Отак то Богородиця дісталася до Єлисавети й тут спершу відбувся діалог, розмова між ними і тоді Марія заспівала пісню, що її на кожній утрени в нашім обряді приписано співати: Величить душа моя Господа!

ГИМН МАРІЇ

На сході-пише о. Річчіотті сторінка 245, — радість дуже

часто виявляється в пісні та в поетичній імпровізації. У величних годинах імпровізувала Марія, сестра Мойсея, тоді коли жиди перейшли сухою ногою Червоне море і співала Богові, що славно прославився.

Імпровізувала пророчиця Дебора, а далі пророчиця Анна, мати Самуїла пророка та їх пісні збереглись в Святім Письмі і вони були знані Марії.

Навіть між нинішніми семітами часто жінка стає народньою поетесою великих радощів чи болів, виявляючи свої почування коротко, але різко у свавільному ритмі, беручи надхнення із традиційної тематики й даючи більше чи менше особисту печать.

У такій величній хвилі Марія рівнож стала поетесою, беручи надхнення із Святого Письма, а головнo з пісні Анни, що записана в другій книзі Самуїла (2,1 та й далі).

Пісня "величить" це паралеля Божої могутності і сили та милості і людської смиренності та безпомічності.

Марія хвалить Господа, що на неї покірну поглянув, що Їй зробив велике, що появил потугу свого рамени, що наситив благами голодних і пригорнув Ізраїля, як приобіцяв був.

З другого боку видимо покору, страх, голод на Бога і служба Йому та й в опозиції горді своїми задумами, молутні летять з престолів, багаті ідуть з порожніми руками.

І понині Господь підніс і підносить Марію, ось про неї в травні та жовтні ціла земля співає і величає Її, а хто згадує нині такого Ірода Великого чи й пана тодішнього світу римського самодержця Юлія Кесаря Октавіана Августа?

Практично ми повинні теж піснями виявляти наше ставлення до Бога. Хай усі знають, що Його ми любимо, що Він нас обсипає своїм милосердям та любовю!!

о. В. Зінько *свв*

15-5-81.

Консиль Поль: Павло Безушко щиро дякує Серцю Ісуса, Матері Божій, св. о. Миколі й св. Христофору за урожай та здоровля і просить благословення на будуче (200,00)

Посмертні згадки

+ ІВАН МЕЛЬНИК

Дня 1-го травня ц. р. в год. 14.30, на Бокейроні Куритиба, упокоївся в Бозі, на 74-му році життя, бл. п. Іван Мельник.

Покійний, два роки перед смертю, був частинно спараліжований.

Іван приїхав з Галичини 1910 р., як чотиролітній хлопчина. Його батьки замешкали на Третій Лінії Вера Гварані і тут він прожив аж 1971 р. Був одружений з Анною Баранюк та виховав 6 дітей: Анастасію, Ольгу, Володимира, Михайла, Марію та Кліма. Покійний від-

значився великою прислужністю в місцевій церкві: около 28 літ належав до церк. Комітету і був активним членом Ап. Молитви. Глибоко вірний, Іван вів побожне життя, нераз вітав Єпископа хлібом і сіллю при церкві. Своїх дітей виховав у пошані до Бога і наших звичаїв. Любив читати "Працю", "Місіонар" та побожні книжки.

Від 1971 р. покійний проживав у Куритибі. Останні два роки, тому що не міг ходити до церкви, приймав Св. Тайни у своїй хаті. Послідний раз запричащався з рук Впр. о. Карла Мельницького, кілька днів перед Великоднем.

Після його смерті, О. Карло зі Сестрами Св. Василія відправив Панахиду в домі покійного. Похорон відбувся дня 2-го травня, з присутністю Впр. О. Місіонаря Миколи Іванова та при здвизі численного народу. О. Місіонар відправив ще одну Панахиду в хаті, а на цвинтарі, перед запечатанням гробу, виголосив прашальне слово.

ПОДЯКА: Родина покійного складає щирю подяку ОО. Карлові і Миколі ЧСВВ, Сестрам Василіянкам і всім присутнім, що прибули на похорон і помолились до Бога та до Пречистої за душу покійного.

Вічна йому пам'ять!

Подала Родина.

відправив запокійну Службу Божу і панахиду, відтак взято тіло на місцевий цвинтар, де священник запечатав гріб і там померлий чекає другого приходу Христа.

Подяка: Родина складає щирю подяку Впр. отцям за духовну обслугу і слова розради і для всіх людей, що відвідували хворого і по смерті взяли участь у похороні і за молитви за нашого дорогого батька та діда.

Вічна йому пам'ять!

(Подала Родина).

+ БЛ. П. С. РАФАЇЛА СЛУЖЕБНИЦЯ ПМ

У велику середу ц. р. відійшла до Господа в Прудентополі по довгім житті та труді, як одна з перших тутешніх служебниць. Вона провела життя праці та труду й плекала глибоке духовне життя, ставши прикладом не лише для своїх співтестер, але й для многих людей, що їх виховувала та й з ними зустрічалася. Хай пам'ять про неї приводить душі до Бога і до Пренепорочної.

Вічна їй пам'ять

+ КАТЕРИНА ІВАТЮК

Дня 27-го лютого 1981 року відійшла до вічності на Ріо Ново Кандой бл. п. Катерина Іватюк, проживши 82 роки.

З роду Сензків, була замужна з Марьяном Іватюком, який давно вже упокоївся. Виховала по християнськи 2 сини й 5 дочок, які вже подружені. Належала до Апостольства Молитви, дбала про церкву та завжди любила послужити ближнім. Лишила по собі ім'я доброї, щирої та працьовитої людини.

Часто приступала до святих Тайн й совісно сповняла свої християнські обов'язки.

Покійна Катерина любила читати українські книжки та переплачувала "Місіонар". Полишила в смутку 2 сини, 5 дочок,

58 внуків і 44 правнуки. Похорон відбувся при гарному числі людей. Завпокійні моління й Служби Божу відслужив латинський священник о. Веслав Моравський, парох з Сегредо-Кандой.

Поховано покійну Катерину на місцевім цвинтарі 28-го лютого цього року.

ПОДЯКА: Родина складає щиру подяку латинському священникові за похоронні моління та слово потіхи й усім людям, що взяли участь у похороні.

Вічна їй пам'ять!

ІВАН КУССІ

Упокоївся в Бозі дня 12-го лютого 1981 року в 17,30 год на 75-ім році життя бл. п. Іван Куссі, в Ріо Азул.

Належав до Апостольства Молитви, все коли міг учащав на збори і брав участь в відправах.

Останніх два місяці тяжко захворів, але не нарікав на терпіння все казав "Терплю до дня коли Бог схоче мене взяти до себе".

Полишив в смутку дружину Марію Куссі, 6 дітей, три сини і дві доні, а всіх дітей мав 9: Ярослав одружений за Марію Солдан, Микола о-

дружений з Йоландою Лукас, Стефан вже померлий, був одружений з Сесілією Мисько, Йоаким вже померлий, був одружений з Отілією Вільчак, Юстина віддана за Йоана Миського, Антоній одружений з Версю Веленґа, Теодор помер маючи 2 роки життя, Юлія віддана за Сильверія Веленґа, Андрій одружений за Ірасему Йось, також полишила в смутку 33 внуки і одного правнука.

Подяка: Родина складає щиру подяку Всеч. о Едісонові Бойко що спромоглися прийти до хати померлого і відправили панахиду і відтак взято тіло до церкви св. Терені, де священник відправив Службу Божу і панахиду і взято тіло на Мунісіпальний цвинтар в Ріо Азул, де священник запечатав гріб і там померлий чекає другого приходу Христа. Також подяка для своїх прислугу нашому дорогому батькові і молитви та слова розради в прислугу нашому дорогому батькові і молитви та слова розради такій тяжкій хвилині.

(Подати діти: Андрій і Ірасема)

Вічна йому пам'ять!

+ ВОЛОДИМИР ГРУХОВСЬКИЙ

Дня 26 квітня, в неділю о 4-й годині по полудні в лічниці св. Марка в Кампо Моврон відійшов від нас по вічну нагороду бл. п. Володимир Груховський на 62-ім році життя. Покійний народився в Ріо Азул-Пр. 12-5-18 року. Син Дмитра Груховського і бл. п. Климентини. Коли мав тільки 1 рік життя, батьки перебралися на 12 вісінал, коло Дорізону, де покійний прожив аж до свого 21 року життя коли одружився з Анелькою Боднарчук. 1941 року бл. п. Володимир переноситься остаточно на колонію Мато

Ріко, де живе аж до останнього дня своєї мандрівки. Тут на Мато Ріко працює на полі, але не забуває на церковний і громадський обов'язки. Засновує школу приватну, бож муніципальної не має в околиці. Розпочинає, рівнож і церковну акцію. Перш усього запрошує до своєї хати українського священика, щоб тут приїздив і відправляв Службу Божу і інші відправи. На колонії не було церковці, тому довгі роки отці, що обслуговували околицю, відправляли в домі Володимира Груховського, де і також заночовували і гостилися. Це почалося в 1945 році, а 1966 року, коли громада збільшилася, тоді побудовано церковцю його заходами і вказівками, бож якраз був головою комітету в тім часі. Провадив комітетом понад 10 літ і 6 був ревнителем Кружка Апостольства Молитви до два роки. Порадував землю на будову церкви, яка якраз тепер переходить свою перебудову і побільшення. Покійний був мужем сильної волі, покірний і лагідний, все веселий, вмів дати добру пораду, кому її треба було. Все спокійний, хоч останніми роками, багато хворував, терпеливо переносив свої терпіння, здавався на Божу Волю. Любив читати українські книжки і газети, переплачував Працю і Місіонар і їх дуже цінив. Останніми місяцями скаржився на постійні болі під грудьми. Це був "рак", котрий скопив його здоров'я і післав до гробу.

Перед смертю відбув сперацію в Марінга одну, а другу в Кампо Моврон, де і відійшов до Господа. В часі своєї недуги часто приймав св. Тайни, котрих в своєму житті ніколи не занедбував. У великий четвер прибув латинський священик з Мато Ріко і висповідавши запричащав, уділив маслосвяття. За кілька днів повернув до лікарні, де кілька разів причащався і за кілька днів помер в неділю вечером, але через сильний дощ, щойно врано другого дня перевезено тіло покійного до дому. Тут вже було зібраних кілька громадян, крім родини. Помимо дощового часу зібралось велике число людей на похорон. В третій годині по обіді прибув з Ронкадору Впр. о. парох Марко Гевко,

ЧСВВ і в домі померлого відправив панахиду. Перевезено покійного до ще не викінченої церкви де о. парох відправив Службу Божу при великій участі громади і навіть чужинців. Поховано покійного Володимира на цвинтарі в оселі Мато Ріко.

Покійний полишив в смутку жінку Анельку, синів Дмитра, Івана, Степана, Михайла, Павло і Йосипа жонатих. Іван ще не жонатий. Дочок Ольгу і Юлію замужніх, Ганю, Марійку і Ілду дівчат, крім Мирона, Петра і Теодора, що вже покійні і 22 внуки.

Родина дякує із глибоким серця всім, що чим могли прислужитися покійному за життя чи після смерти в часі похорону, головню тим що своїми молитвами поминають мужа і батька.

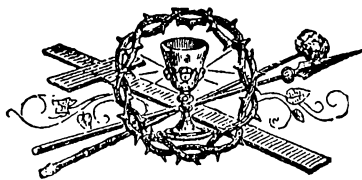
Окрема подяка належиться Впр. о. Маркові Гевкові, ЧСВВ що не зважав на дощ і болото, приїхав сам і привіз із собою одного клерика і п. Петра Глушака з Ранкадору, котрі відспівали Службу Божу і панахиду. Отець Марко в пращальнім слові підкреслив заслугу покійного Володимира, відтак перевезено на цвинтар за отця запечатав гріб до другого приходу Христа.

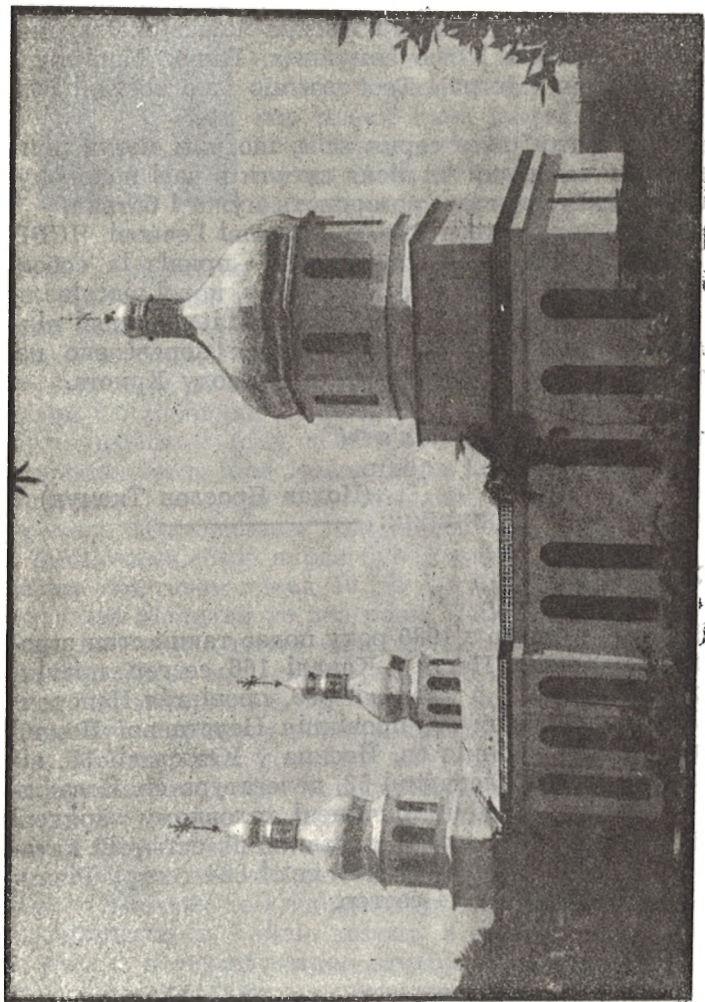
Вічна йому пам'ять!

(Подав Ярослав Ткачук)

СЕСТРИ СЛУЖЕБНИЦІ

Останній каталог сестер з 1980 року подає такий стан згромадження провінція Христа Царя в Канаді 166 сестер, провінція св. архистратига Михаїла в Бразилії 369, провінція Непорочного Зачаття Д. М. у Стейтах 68, провінція Неустанної Помочі М. Б. у Польщі 80, віцепровінція св. Йосипа у Югославії 38, віцепровінція св. Духа в Чехославччині 53, делегатура св. Йосафата в Аргентині 14 сестер і дві підчинені головному зарядові в Римі 21 сестра. Разом є 810 сестер, а давніший, останній каталог з 1972 року, подає, що було в вільнім світі 824 сестри. Різниця між двома каталогами є на 14 сестер.

МАТЕРІЯ ЦЕРКВА НА ПІТАНЗІ
ВРОЧИСТЕ ПОСВЯЧЕННЯ ЗАПЛЯНОВАНО НА УСПІННЯ БО-
ЖОЇ МАТЕРІ, У ДНЯХ 15 І 16 СЕРПНЯ ЦЬОГО РОКУ. ТОЧНУ
ПРОГРАМУ Й ЗАПРОШЕННЯ ВІРНИХ З ІНШИХ ПАРАФІЙ
ОПРАЦЮЄТЬСЯ ДО МІСЯЦЯ.

ПОРУЧАЙМОСЯ З ДОВІР'ЯМ

ПРЕЧИСТОЇ ДІВІ МАРІЇ — ДАТЕЛЬЦІ ЛАСК

Дня 6-го лютого ц. р. мусів я піддатися, вже четвертій з ряду операції. — Богу дякувати пройшло добре. Відбув її в лічниці Ласкавого Спаса у Понта Гроссі. Довершив її д-р Вартоломей Лісбоа, а доглядали місцеві СС. Служебниці, до яких належить згадана лічниця. Перші дні по операції пройшли як звичайно, але скоро показалися проблеми з нирками і міжурем. Деякі дні приходилось перевести дуже прикро. Д-р Лісбоа натякує ще на одну операцію і то “делікатну”. Це мене настрашило, бо чувся дуже ослаблений і з природи дуже вражливий на операції.

У такому положенні починаю дев'ятницю до Матері Непорочнозачатої Дательки ласк. Чейже переходить сто п'ятдесят літ, як Вона явилась св. Катерині Лабуре та поручила вибити чудотворний медалик. При тім обіцяла свою опіку тим, хто матиме цей медалик при собі та буде поручатись її Непорочному Серцю. За той час мене збадав лікар-спеціаліст д-р Рейналдо Ісса, який поручив перейти спеціальне пересвітлення Рентгена. Приписав лікарства та й з тим я вийшов з лічниці. Ліки вживав, але апетиту не мав, чувся майже постійно ослаблений і дуже прів ночами, а часом і підчас дня. Попри це скінчивши одну дев'ятницю, почав другу, ба ще й других просив, зокрема сестер і людей на Ітапарі, як рівнож дітей зі Сиротинця св. Володимира з Іраті, щоб молилися за мое здоровля, особливо на Вервиці. — За той час ліки скінчились і треба було зробити новий екзамен (аналізу). Яка невимовна була моя радість, коли д-р Рейналдо повідомив мене через с. Кирилію, що “все добре”.

І дійсно чуюся нормально, є апетит, не прію, як було перед тим, ба навіть уже міг піти до моїх дорогих учнів, семінаристів і почати з ними правильну науку та можу поїхати в колонії.

Одержавши таку велику ласку від Доброго Бога, через руки Непорочної Матері, чуюся до святого обов'язку зложити прилюдну подяку, а рівночасно заохотити всіх до почитання і зосвіря до Непорочної Матері ласк. Мати її медалик і виконувати відповідні набоженства в її честь, наприклад Вервичку Непорочного Зачаття і три Богородице Діво рано та ввечері, дев'ятниці і тим подібне, а Непорочна Мати нас не залишить у всіх пережиттях і потребах.

Прудентопіль, у березні 1981 р.

о. Петро Балъцар ЧСВВ

Suplemento do «Prácia»
Caixa Postal 2

84.400 - Prudentópolis - Paraná
Redação e Administração

СЕРПЕНЬ

- 1 С Браття Макавеї, **Спасівка**
-
- 2 Н **8. по С. Д.** Степан Г7 €8
 3 П Ісаак
 4 В Євдокія, Домінік Гузман
 5 С Євсигній
 6 Ч **Преображення ГНІХ**
 7 П Дометій, Пулхерія ☼
 8 С Еміліян Кізіцький
-
- 9 Н **9. по С. Д.** Матій ап. Г8 €9
 10 П Лаврент
 11 В Євкл, Гай папа, Сусанна
 12 С Фотій
 13 Ч Максим
 14 П † Пер. мощів св. Теодосія
 15 С **Успення Пресв. Богородиці** ☼
-
- 16 Н **10. по С. Д.** Діомид Г1 €10
 17 П Мирон
 18 В Флор і Лавр
 19 С Андрій
 20 Ч Самуїл
 21 П Тадей, Васса, Теогон
 22 С Агатоник, Саверіян, Зотик ☼
-
- 23 Н **11. по С. Д.** Іриней Л. Г2 €11
 24 П Євтих
 25 В Пер. мощів св. Вартоломея
 26 С Адріан
 27 Ч Пімен
 28 П Мойсей мурин, Отці Печерські
 29 С Усікнов. гол. Ів. Христ. **Піст** ☼
-
- 30 Н **12. по С. Д.** Олекс. Г3 €1
 31 П Пояс. П. Бог.

ПОДЯКИ

Мамбори: Н. Н. дякує св. Отцю Миколаєві, душам в чистилищі, бл. п. с. Анатолії і с. Віталії за отриману ласку і просить молитов в випрошення здоров'я. (100,00)

Мамбори: Н. Н. просить помочі і молитов Матері Божої з Апаресиди, душ в чистилищі і с. Анатолії в випрошення здоров'я для одної особи з родини. (140,00)

Ронкадор: Емілія Сітко дякує Христовому Серцю, Пречистій Діві Марії, св. Отцю Миколаєві, душам в чистилищі за молитвами отця Прийми і с. Анатолії за всі отримані ласки в минулому році. І просить молитов на 1981 рік Божий. (100,00)

Марекас: Марія Трач дякує Серцю Христовому, Пречистій Діві Марії, св. Йосипові і душам в чистилищі за здоров'я дітей. (100,00)

Іваї: Ірина Зубач дякує Серцю Христовому, Серцю Марії і всім святым та душам в чистилищі, а особливому о. Доротеєві за вислухані молитви і за благословення і ласки отримані. (100,00)

Маркондес: Володимира Кукуруд закладає найширшу подяку Христовому Серцю, Божій Матері Неуставної Помочі, душам в чистилищі за щасливо відбуту прощу на Ірасиму. Разом дякує Впр. о. Василеві Цимбалістому за це, що zorganizували згадану прощу. (200,00)

Терасізма: Прудентопіль: Стефка Кречківська складає подяку Серцю Ісуса, Матері Божій, св. Йосипові і душам в чистилищі за подужання дочки Бернадети. (50,00)

Антоніна: Іван Парахуць щиро дякує Господу Богу, Серцю Ісуса й Матері Божій за щасливо відбуту подорож. (60,00)

Тігре: Барра Гранде-Прудентопіль: Теодосій Мариняк складає щирю подяку святей Родині Ангелові Хоронителєві і душам в чистилищі за охорону від одного великого нещастя. (100,00)